

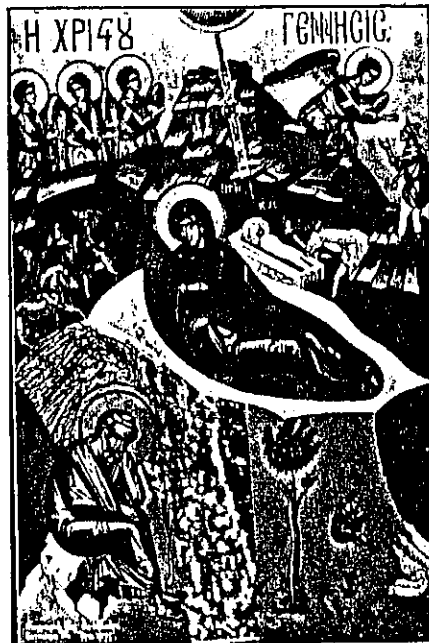
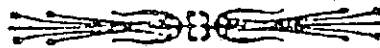
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΜΝΗΣΤΟΡΟΣ

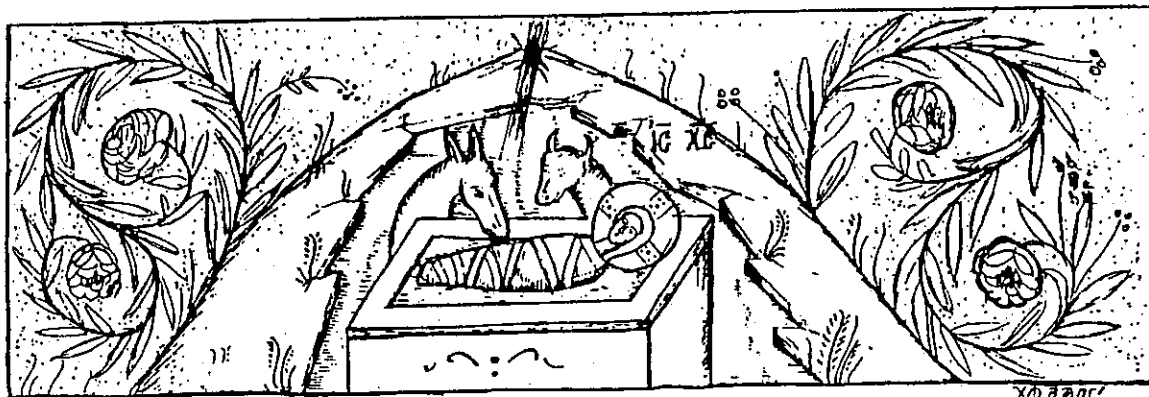

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ Τῆ ΚΥΡΙΑΚῆ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΚΣ΄.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΙΩΣΗΦ ΤΟΥ ΜΝΗΣΤΟΡΟΣ

φαλλομένη τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ, *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τὸ, *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰστώμεν Στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως θεράποντα γνήσιον, τοῦ Θεοῦ εὐφημοῦμέν σε,
ἐναρέτοις πράξειςι διαλάμποντα,
ὥσπερ μνηστῆρα θεόφρονα,
καὶ φύλακα ἔνθεον, τῆς Παρθένου καὶ Ἀγνῆς,
τὰ σεπτὰ προτερήματα, μακαρίζοντες,
Ἰωσήφ τῆς εὐθείας σου καρδίας,
καὶ ἠθῶν τὴν εὐκοσμίαν,
καὶ τὴν τῶν τρόπων χρηστότητα.

Προειδῶς τὴν εὐγένειαν, τῆς ψυχῆς σου ὁ Κύριος,
καὶ τῆς πολιτείας σου τὴν σεμνότητα,
ὡς καθαρῶ σοι παρέθετο,
τὴν μόνην Ἀκήρατον, ἐξ ἧς ἔμελλε σαρκί,
προελθεῖν ὁ Φιλάνθρωπος, ἦν ἐφύλαξας,
ταῖς ὁσίοις χερσί σου μέχρι τέλους,
ὡς ἀγνήν Θεοῦ Παστάδα, καὶ Παρθενίας κειμήλιον.

Ως ἐπέστη κατ' ὄναρ σοι, Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος,
 εὐδοκία κρείττονι σοὶ ἐβόησε·
 Μὴ φοβηθῆς τὴν Πανάχραντον,
 λαβεῖν ὡς ἀμόλυντον, Ἰωσήφ υἱὲ Δαυίδ,
 ἐξ Ἁγίου γὰρ Πνεύματος, Υἱὸν τέξεται,
 ὃς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ σύνθρονος πέλει,
 καὶ Σωτὴρ τοῦ κόσμου ἔσται,
 δι' εὐσπλαγχνίαν ἀμέτρητον.

Εν Σπηλαίῳ τικτόμενον, τὸν ὑπέρθεον Κύριον,
 ἀνωδύνως Ἅγιε ὡς ἐώρακας,
 ἐκ τῆς ἀχράντου Θεόπαιδος,
 αὐτῷ προσεπέλασας, ταπεινώσει ἀληθεῖ,
 τῶν Ἀγγέλων θεώμενος, τὰ στρατεύματα,
 ἀνυμνούντων αὐτοῦ τὴν παρουσίαν,
 Ἰωσήφ καὶ ἐπληρώθης,
 τῆς ἀπορρήτου ἐλλάμφεως.

Καθυπεύκων τοῖς νεύμασι, τοῦ τεχθέντος ὡς νήπιον,
 οὗ πατὴρ ὠνόμασαι ὡς ἠθέλησε,
 τοῦτον κατάγεις εἰς Αἴγυπτον,
 τελείῳ φρονήματι, σὺν τῇ Κόρῃ Μαριάμ,
 καὶ ἐκεῖθεν ἀνήγαγες, αὐτὸν ἅγιε,
 εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ φωνῇ Ἀγγέλου,
 Ἰωσήφ εἰς Ναζαρέτ δέ,
 ἐλθόντες ἅμα ὠκήσατε.

Τὶς ἀξίως ὑμνήσει σε, Ἰωσήφ πολυῦμνητε;
 Ὡς γὰρ ὑποτέταχται κτίσις ἅπασα,
 ὡσπερ υἱὸς ὑπετάγη σοι,
 ἐκὼν ὁ Φιλάνθρωπος, σαρκωθεὶς δίχα τροπῆς,
 καὶ πατέρα σε κέκληκεν, ἐργαζόμενος,
 μετὰ σοῦ οἷα τέκτων ὁ τεκτῆνας,
 οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν πᾶσαν,
 τῷ πανσθενεῖ αὐτοῦ ρήματι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Τ

ἦν τῶν Δικαίων καλλονὴν καὶ τῶν Ἀγίων δόξαν,
τὸ σκεῦος τῶν χαρίτων,
καὶ τῶν ἀμέμπτων ἠθῶν τὸ ὑπόδειγμα,
συνελθόντες, ὦ φιλέορτοι, μελωδικοῖς ἐφουμνίοις,
τιμήσωμεν λέγοντες·

Χαίροις ὁ τῆς Παρθένου Μνηστήρ,
καὶ φύλαξ ἱερὸς καὶ παραστάτης ἔνθεος.

Χαίροις Ἀγγέλων συνόμιλε,
καὶ τῆς Χριστοῦ κενώσεως ὑπηρετῆς θεόληπτος.

Χαίροις τῆς σωφροσύνης πολύτιμον δοχεῖον,
καὶ τῆς ταπεινώσεως περίβλεπτον ὕψωμα.

Καὶ νῦν παμμάκαρ Ἰωσήφ, μὴ παύσῃ πρεσβεύων,
τῷ νομισθέντι σοι υἱῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν,
ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων,
τὴν εὐκλεῆ καὶ παγγέραστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε...

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώ-
σματα τοῦ ἁγίου Σάββα.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Β

ὕφραίνου ἐν Κυρίῳ τὴν ἀληθῆ εὐφροσύνην,
Ἰωσήφ μακάριε, πάντων Δικαίων ἐγκαλλώπισμα.
Ἄμεμπτος γὰρ καὶ δίκαιος, ἐν τῷ Νόμῳ γενόμενος,
τῆς ἐν Χριστῷ δικαιοσύνης ἐδέξω τελείωσιν.

Αὐτόπτης γὰρ ὤφθης,

τῆς πρὸς ἡμᾶς μετὰ σώματος ἐπιδημίας αὐτοῦ,
καὶ πατὴρ ἐλογίσθης, τοῦ πρὸ Ἐωσφόρου ἐκλάμψαντος,

ἐκ τοῦ ἀνάρχου Θεοῦ καὶ Πατρός,

Ὡ καὶ ἀμέσως κοινωνήσας, ἡγιάσθης ψυχῇ καὶ σώματι,
καὶ ἐθεώθης κατὰ μέθεξιν.

Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν μεγίστην,
 ἰκέτευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τῆ καθαρότητι προσέχων τοῦ βίου σου,
 ὁ τῶν ἀπάντων Θεός, διαφερόντως σε τετίμηκεν,
 ὑπὲρ πάντας δικαίους, Ἰωσήφ παμμακάριστε.
 Τῆς γὰρ ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ,
 τὴν φυλακὴν σοι ἐνεχείρισε, διὰ μνηστείας θεοκρίτου,
 καὶ τῆς αὐτοῦ οἰκονομίας τὸ μέγα μυστήριον,
 θαυμαστῶς σοι ἐφανέρωσεν, ἀγγελικαῖς ἐπιστάσιαις.
 Ὡς γὰρ Ἄγγελος οὐράνιος ἐλειτούργησας αὐτῷ,
 ἐν ἀπλάστῳ ψυχῇ, καὶ ἐν πᾶσι πειθήνιος,
 ὀλοτρόπῳ σπουδῇ, τῷ θελήματι ἐδείχθης,
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ λαμπρῶς σε μεγαλύναντος.

Ἦχος γ'.

Τὶς ἐπαξίως ὑμνήσει, τὰς ἀρετὰς σου Πανεύφημε,
 καὶ τῆς δοθείσης σοι Χάριτος, τὴν δόξαν καὶ λαμπρότητα;
 Μετὰ τὴν ἄχραντον Παρθένον γάρ,
 Θεός σε ἐξελέξατο, εἰς ὑπουργίαν κρείττονα,
 τῆς ἀπορρήτου αὐτοῦ σαρκώσεως,
 ὡς οἰκεῖον αὐτοῦ θεράποντα.
 Μακάριος εἶ, ὅτι Θεὸν σεσαρκωμένον ἐώρακας,
 καὶ τὸν ἀναφῆ ὡς βρέφος ἐψηλάφησας.
 Καὶ πατὴρ ἐκλήθης, Ὡς Ἄγγέλων αἱ τάξεις,
 μετὰ δέους παρίστανται.
 Τῇ πρὸς αὐτὸν οὖν οἰκειότητι κεχημένος,
 ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως ἰκέτευε,
 θεοφόρε Ἰωσήφ, τὸν μόνον εὐΐλατον.

Ἦχος δ'.

Θεοπρεπῆ πολιτείαν ἐπιδειξάμενος,
 ὑπερφυῶν ἠξιώθης πραγμάτων,
 καὶ ξένων μυστηρίων αὐτόπτης ἐγένου,

ἀξιομακάριστε Ἰωσήφ.

Ἄ γὰρ παλαιοὶ Προφῆται καὶ Δίκαιοι,
τύποις καὶ αἰνίγμασι προέβλεψαν,
καὶ ὧν τὴν ἡμέραν ἐπεθύμουν ἰδεῖν,
αὐτὸς ἀμέσως ἐθεάσω, καὶ κοινωνὸς ἐγένου,
καὶ ὑπουργὸς ἐνθεώτατος.

Χριστὸν γάρ, τὴν προσδοκίαν τῶν ἔθνῶν,
ὡς βρέφος κατείδες,
καὶ τὸ κατὰ σάρκα διήγαγες,
καὶ ὡς υἱὸν ἐνηγκαλίσω,
καὶ πατρικῶ φιλήματι ἠσπάσω.

Ὅθεν θαυμαστῶς ἐδοξάσθης,
καὶ πολλαπλοῖς ἐμεγαλύνθης χαρίσμασι,
πρεσβεύων ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ἀγίοις περίδοξον, καὶ ἐν Δικαίοις περιφανῆ,
Ἰωσήφ τὸν ἐνθεώτατον,
τὸν τῆς Ἀγνῆς Θεοτόκου Μνήστορα,
πάντες οἱ πιστοὶ χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν.
Πρωορισμένος γὰρ ἄνωθεν, ὡς ἐκλεκτὸς τῷ Θεῷ,
ἐν τῷ ἀρρήτῳ μυστηρίῳ,
τῆς ἐν σαρκὶ οἰκονομίας αὐτοῦ,
ἄξιος λειτουργὸς ἐδείχθη,
διαγαγὼν πιστῶς, ὧν ἐπιστεύθη τὴν ἔκβασιν.
Καὶ μεταστὰς ἐν Οὐρανοῖς,
τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ τὴν δόξαν,
ἀνακεκαλυμμένως ὄρᾳ καὶ πρεσβεύει,
ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Q

τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ Υἱὸς καὶ Λόγος,
 γενόμενος ἄνθρωπος, δι' ἀγαθότητα,
 ἐκ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, ἀνερμηνεύτως,
 σῶσαι βουλόμενος κόσμον ἅπαντα,
 πατέρα σε ἔσχηκεν ὁ Ὑπερούσιος,
 τὴν ἀρετὴν σου ἀγάμενος, καὶ καθωρᾶτο,
 ἐν Ναζαρέτ σοι ὑποτασσόμενος.
 Ὅθεν ἀξίως τεθαυμάστωσαι,
 Ἰωσήφ τῶν Δικαίων ἀγλαΐσμα,
 καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως,
 τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος...

K

ἀθυπουργήσας τῷ θεῷ μυστηρίῳ,
 τῆς θείας σαρκώσεως, τοῦ Παντοκράτορος,
 ὡς καθαρὸς τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν καρδίαν,
 καὶ εὐλαβείας πλήρης καὶ πίστεως,
 τὸν σάρκα γενόμενον Θεὸν ἐώρακας,
 καὶ ταῖς χερσὶν ἐψηλάφησας, οἷά περ βρέφος,
 τὸν ἀπερίληπτον καὶ ἀόρατον.
 Ὅθεν πλουσίων κατετρύφησας,
 δωρεῶν καὶ αὐτῶν ἐλλάμψεων,
 Ἰωσήφ θεοφόρε,
 πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ...

T

ἡ τοῦ Ἀγγέλου κελεύσει ὑπακούσας,
 φανέντος κατ' ὄναρ σοι, βουλῇ τῇ κρείττονι,
 φεύγεις σπουδαίως εἰς Αἴγυπτον, μετὰ Μαρίας,
 καὶ τοῦ ἐκ ταύτης σαρκὶ τεχθέντος Θεοῦ,
 ἐκεῖθεν ἀνήγαγες ἐπὶ τὴν γῆν Ἰσραήλ,
 τὸν πάντα φέροντα νεύματι, παντοδυνάμω,
 βρέφος ὀφθέντα καὶ ὃ ἦν μείναντα,
 καὶ ἐπὶ πόλιν κατωκήσατε,

Ναζαρέτ Ἰωσήφ παμμακάριστε.
Διὰ τοῦτο τιμῶμεν,
τὰ σεπτὰ σου προτερήματα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ τοῦ Ἀγγέλου ὁμφῆ
παραλαβῶν τὴν ἄχραντον Παρθένον,
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεόν, ὁσαῖς ἐτιθηνήσω χερσί.
Καὶ πατὴρ ἐνομίσθης
τοῦ ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς ἀχρόνως γεννηθέντος,
καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, σαρκὶ προσομιλήσαντος,
ὡς ἂν ἡμεῖς ἀπολαύωμεν,
τὴν ἐν Θεῷ καὶ Πατρὶ, υἰοθεσίαν κρείττονα.
Καὶ νῦν μακάριε Ἰωσήφ,
σὺν τῇ ἀειπαρθένω Κόρῃ πρέσβευε,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

εἰαίς πράξεισι κεκοσμημένος,
Μνήστωρ ἔνθεος, τῆς Θεοτόκου,
ἀνεδείχθης Ἰωσήφ ἀξιάγαστε,
καὶ ὀλοφύχῳ σπουδῇ διηκόνησας,
τῷ σαρκωθέντι Θεῷ ὡσπερ Ἀγγελος.
Ὅθεν πρέσβευε δοθῆναι τοῖς σέ γεραίρουσι,
πταισμάτων ἰλασμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως Μνήστορα σεπτὸν, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου,
καὶ φίλον τοῦ Θεοῦ, καὶ θεράποντα θεῖον,
φαιδρῶς σε μακαρίζομεν, Ἰωσήφ ἀξιάγαστε,
ἐορτάζοντες, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην,
ἐν ἣ δώρησαι, ἡμῖν τὴν σὴν εὐφροσύνην,
ὡς πλήρης ὢν χάριτος.

Θεοτοκίον.

Φυλάξας ὡς καλός, τὴν Πανάχραντον Κόρην,
ὡς ἔλαβες αὐτήν, ἐκ χειρὸς ἱερέων,
Μητέρα ταύτην ἔβλεψας, γενομένην τοῦ Κτίσαντος,
καὶ πανάφθορον, μετὰ τὸν ἄφραστον τόκον,
ταύτην μείνασαν, ἐν παρθενίᾳ τελείᾳ,
δυνάμει τῇ κρείττονι.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Φεύγεις εἰς Αἴγυπτον, θεῖω κελεύσματι,
Κόρην τὴν Ἀμωμον, φέρων μακάριε,
καὶ τὸν τεχθέντα ἐξ αὐτῆς, ἀφράστως δι' εὐσπλαγχνίαν.
Ὡ τοῦ ἀξιώματος, τοῦ μεγίστου σου Ἄγιε,

ὅτι ὡσπερ νήπιον, περιέπεις τὸν ἄληπτον!
 Διό σε Ἰωσήφ θεοφόρε,
 ἁσμάτων ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν παρθενίαν σου, ἀδιαλώβητον,
 Παρθένε Ἀχραντε, μετὰ τὴν κύησιν,
 κατανοῶν ὁ Ἰωσήφ, ὁ Μνήστρω σου ὁ θεόφρων,
 τὸ ἐν σοὶ μυστήριον, τελεσθὲν ἐξεπλήττετο,
 καὶ τὸν ἐκ λαγόνων σου, ἀνωδύνως ἐκλάμψαντα,
 ἀνύμνει καὶ ἐβόα σοι Κόρη·
 Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Δικαιοσύνη τῇ ἐν νόμῳ ἐμπρέπων,
 δίκαιος ὦφθης ταπεινός τε καὶ πρᾶος,
 καὶ ἐκ καρδίας τὸν Θεὸν φοβούμενος.
 Ὅθεν σε ἠξίωσεν, ἀπορρήτων πραγμάτων,
 Ἰωσήφ μακάριε, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης.
 Τῆς γὰρ αὐτοῦ σαρκώσεως σοφέ,
 τὸ ὑπὲρ λόγον, κατεῖδες μυστήριον.

Θεοτοκίον.

Εν τῷ Σπηλαίῳ ἀπορρήτως τεκοῦσα,
 τὸν σαρκωθέντα ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων,
 τὰς τῶν Ἀγγέλων στρατιάς Πανύμνητε,
 ἔσχηκας ὑμνούσας σε, καὶ ἀπλάστους ποιμένας,
 προσκυνοῦντας Ἀχραντε, εὐλαβεῖα καὶ φόβῳ.
 Ὁ Ἰωσήφ δὲ ταῦτα καθορῶν,
 τὸν γεννηθέντα, Σωτῆρα ἐδόξαζεν.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α' Ἀντίφ. τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκειμένον.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει. . .

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς 25ης Δεκεμβρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Θεοφόρου. . .

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. . .

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. . .

εοπρεπεῖ ὑπηρετήσας ἐννοία, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ,
εὐκλεῶς παρ' αὐτοῦ ἐδοξάσθης,
ὡς οἰκεῖος αὐτῷ, Ἰωσήφ ἀξιάγαστε.
Καὶ νῦν τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμέσως ἀπολαύων,
καὶ θέσει θεούμενος, ἰκέτευε δεόμεθα,
τῷ φωτὶ τῆς χάριτος, λαμπρυνθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα οἱ Κανόνες. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Ἰωσήφ τὸν Μνήστορα γεραίρω. Γερασίου.

Ὠδὴ α'.

Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

σχύν μοι χορήγησον, καὶ λόγον δός μοι Φιλάνθρωπε,
ὕμνησαι θελήσαντι, οὗ ἐλογίσθης υἱός,
τὸν θεόληπτον, Μνηστῆρα τῆς Μητρός σου,
τὸν σὲ τιτηνήσαντα, Χριστέ ὡς νήπιον.

ράθης κοσμούμενος, ἀνεπιλήπτοις σου ἤθεσιν,
ὡς πρᾶος καὶ ἄκακος, ἐν ταπεινώσει πολλῇ.
Ὅθεν Κύριος, προσέσχε σου τοῖς τρόποις,
καὶ θείας σε ἔπλησε, δόξης καὶ χάριτος.

αρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανεῖς ὁ Φιλάνθρωπος,
ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, δι' ἀγαθότητα,
ὕπηρέτην σε, ὡς καθαρὸν ἐν πᾶσι,
αὐτοῦ τῆς σαρκώσεως, μάκαρ ἀνέδειξε.

Θεοτοκίον

Η νίκα παρέλαβες, ἐκ τοῦ ναοῦ τὴν Πανάχραντον,
αὐτὴν διεφύλαξας, ὡς ὠρισμένην Θεῶ,
θείῳ νεύματι, πρὸ τῶν αἰώνων οὔσαν.
Ὅθεν μεγαλύνομεν, τὸ σὸν ἀξίωμα.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Φωνῆς τοῦ Ἀγγέλου ὑπακούσας,
φανέντος κατ' ὄναρ σοι σοφέ,
παρέλαβες ὡς ἄμωμον, Μαρίαν τὴν πανάχραντον,
ἐξ ἧς Θεὸς σὰρξ γέγονεν,
ἀνακαινίζων τὸν ἄνθρωπον.

Τὸν βίον σωφρόνως διανύων,
Θεὸν σαρκωθέντα κατιδεῖν,
κατηξιώθης Ἄγιε, καὶ δέξασθαι ὡς νήπιον,
ἐν ταῖς σεπταῖς ἀγκάλαις σου.
Ὡ τῆς μεγίστης σου χάριτος!

Ολος ἐπαφῆ καθηγιάσθης,
οὐ κλήσει λελόγισαι πατήρ,
δι' ἄκραν ἀγαθότητα. Αὐτὸν περιεπτύξω γάρ,
ὡς βρέφος τιθηνούμενον,
ὦ Ἰωσήφ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νήπιον κρατοῦσαν ἐν ἀγκάλαις,
ὄρων σε ὁ θεῖος Ἰωσήφ,
τεχθέντα ἐξ αἱμάτων σου, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως,
ἐξίστατο Πανάμωμε,
καὶ ὑμνολόγει τὴν δόξαν σου.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχέως εἰς Αἴγυπτον, σὺν τῇ Παρθένῳ Ἄγνῃ,
κατῆλθες μακάριε, καὶ τῷ ἐκ ταύτης σαρκί,

τεχθέντι Θεῷ ἡμῶν,
φεύγοντι τὴν μανίαν, τοῦ δολίου Ἑρώδου.
Ὅθεν ἐμεγαλύνθης, δωρεαῖς οὐρανίοις,
ἐξ ὧν καὶ ἡμῖν μετάδος, τοῖς σέ γεραίρουσι.

Θεοτοκίον.

Τεχθέντα τὸν Ἄναρχον, ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν σῶν,
ὡς ἔβλεπε Πάναγνε, ὁ ἱερός Ἰωσήφ,
εὐφράνθη τῷ πνεύματι.
Εἶδε γὰρ πληρουμένας, Προφητῶν τὰς προρρήσεις,
ἅπασαν δὲ τὴν κτίσιν, εὐλαβῶς σοι βοῶσαν·
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Μυστηρίων ἀπορρήτων, θεατῆς καὶ αὐτήκοος,
εὐδοκία θεία, μάκαρ Ἰωσήφ ἐχρημάτισας,
ὡς σταθερός τὴν καρδίαν καὶ πειθήνιος,
ταῖς προστάξεσι, τοῦ Σαβαῶθ Παντοκράτορος.

Νοῦν θεόφρονα καὶ πλήρη, θεϊκῆς ἀγαπήσεως,
ἔχων τὴν καρδίαν, μάκαρ Ἰωσήφ ἀξιῶμνητε,
τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ πατὴρ νενόμισαι,
καὶ δεδόξασαι, προσηγορίᾳ τῇ κρείττονι.

Ηγιάσθης ἐλαμπρύνθης, ὑπὲρ λόγον μακάριε,
ὅλη διανοία, καὶ τελειοτάτῃ ἐφέσει σου,
διακονῶν τῷ τεχθέντι τε ὡς νήπιον,
Παντοκράτορι, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀμέτρητον.

Θεοτοκίον.

Εὐν τῇ Κόρῃ θεοφόρε, Μαριὰμ ἀνελήλυθας,
Βηθλεέμ εἰς πόλιν, δόγματι ὑπείκων τοῦ Καίσαρος,
καὶ ἐν Σπηλαιῷ τεκοῦσαν ταύτην ἔβλεψας,
τὸν Ὑπέρθεον, ἄνευ ὠδίνων ὡς γέγραπται.

᾿Ωδή ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὰς τάξεις ὡς ἤκουσας, καὶ ἐθεάσω Ἄγιε,
τὰς ἀγγελικὰς δοξολογούσας,
τὸν ἐν Σπηλαίῳ σαρκὶ τεχθέντα Θεόν,
θείου ἐπληρώθης φωτισμοῦ, καὶ χαρᾶς τῆς κρείττονος,
Ἰωσήφ θεοδόξαστε.

Οσίως διήγαγες, καὶ καθαρῶς τὸν βίον σου.
Ὅθεν καὶ παρέστης μετὰ δόξης,
οὐ ἐνομίσθης πατήρ δι' ἔλεος,
καὶ λαμπρῶς ἐδέξω παρ' αὐτοῦ, Ἰωσήφ μακάριε,
χαρισμάτων δαψίλειαν.

Ρημάτων ὑπήκοος, τῶν σῶν μάκαρ ἐγένετο,
ᾧ καθυπακούει πᾶσα κτίσις,
καὶ καθορᾶται ὑποτασσόμενος,
σοὶ ὡσπερ υἱὸς ἐν Ναζαρέτ, ὁ τῶν ὄλων Κύριος.
᾿Ω μεγίστης σου χάριτος!

Θεοτοκίον.

Αφθόρως τεκοῦσάν σε, ἐν τῷ Σπηλαίῳ Ἄχραντε,
βλέπων Ἰωσήφ ὁ θεοφόρος,
τὸν μεγαλειᾶ σοι ἐργασάμενον,
ὑμνησε Θεὸν τὸν Πανουργόν, ὃν ὄρᾳ ὡς νήπιον,
ἐν τῇ φάτνῃ προκείμενον.

᾿Ωδή στ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Γνωρίσας ἄνωθεν Ἄγιε,
ὡς δίκαιος ἐν πᾶσι καὶ ἄμεμπτος, Θεοῦ τὴν κάθοδον,
ἐν τῇ γαστρὶ τῆς Θεόπαιδος,
διάκονος ἐδείχθης, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν.

Εν ταῖς ὁδοῖς πορευόμενος,
τῶν θείων ἐντολῶν τοῦ Παντάνακτος, πλουσίαν εὔρηκας,
ἀντιμισθίαν μακάριε,
καὶ δωρεῶν ἐπλήσθης, τῆς θείας Χάριτος.

Ρώμη τῇ θεία ρωννύμενος,
ἐν γήρατι πιστῶς διηκόνησας, θείοις κελεύσμασι,
τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν,
ὦ Ἰωσήφ θεόφρον, ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Απεριγράπτως ἐσκήνωσεν,
ἐν μήτρᾳ σου ὁ πᾶσιν ἀχώρητος, καὶ βρέφος γέγονεν,
ἐκ τῶν ἀχράντων αἱμάτων σου,
ὁ πᾶσι δοὺς τὸ εἶναι, Κόρη Πανάχραντε.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ιωσήφ τὸν Μνήστορα, τῆς Θεοτόκου Παρθένου,
ἱεροῖς ἐν ἄσμασιν, ἀνευφημήσωμεν πάντες.
Οὗτος γὰρ, δικαιοσύνη πάση ἐκλάμπων,
γένετο, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ αὐτόπτης.
Ὡ καὶ πάντοτε πρεσβεύει,
ἡμῖν δοθῆναι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Ιωσήφ τὸν Δίκαιον,
τὸν ἐν δικαιοσύνῃ τῇ κατὰ νόμον ἐκλάμπαντα,
καὶ Θεοῦ θεράποντα, ἐνθεώτατον ὀφθέντα,
κατὰ χρέος μακαρίσωμεν πάντες.
Θεία γὰρ ὑπηρετῶν βουλῇ,
τὴν ἀγνήν Παρθένον ἐμνηστεύσατο,
εἰς περιποίησιν θείαν καὶ φύλαξιν,
ὡς καθαρὸς καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν.
Καὶ τῷ ἐξ αὐτῆς ἀφράστως γεννηθέντι Θεῷ,
ἀμέμπτως καὶ εὐλαβῶς διακονῶν,
υἱὸς αὐτοῦ ἐκλήθη, ὁ ἐκ Πατρὸς Ἄναρχου,
πρὸ Ἐωσφόρου ἐκλάμπας συνάναρχος Θεός.
Καὶ ἦν αὐτῷ ἐν Ναζαρέτ ὑποτασσόμενος,
Οὗ τῷ νεύματι καθυπείκει, ὁρατὴ καὶ ἀόρατος κτίσις.
Ὅθεν ὡς ἄγγελος ἐπὶ γῆς διαπρέψας,

μετέστη πρὸς δόξαν οὐράνιον, καὶ πάντοτε πρεσβεύει,
ἡμῖν δοθῆναι, πταισμάτων ἄφεσιν.

Συναξάριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ^(*) Μνήμην ποιούμεν τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Ἰωσήφ τοῦ
Μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Τιμῶ Ἰωσήφ, Μνήστορα τῆς Παρθένου,
Ὡς ἐκλεγέντα ταύτης φύλακα μόνον.

Μνήστορος Ἰωσήφ θεσπεσίοιο εὐκλείην αἰίδω.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ιεροφθόγγων Προφητῶν, εἶδες πληρουμένας τὰς ρήσεις,
ὡς ἐθεάσω ἐξ Ἀγνῆς, γεννηθέντα τὸν τούτοις λαλήσαντα,
ὑπερύμνητον Κύριον,
Ἰωσήφ καὶ κατ' ἀξίαν ἐμεγαλύνθης.

Ράβδος καθάπερ νοητή, ὡσπερ Ἡσαΐας προέφη,
ἄνθος ἐβλάστησεν ἡμῖν, ἡ Παρθένος τὸν πάντων δεσπόζοντα.
Οὐ τὴν ἄφραστον Γέννησιν,
Ἰωσήφ καθυπεδέξω χαρᾶ καὶ φόβω.

Ως ἐκλεγείς ὑπὸ Θεοῦ, μετὰ τὴν Πανάχραντον Κόρην,
καθυπουργῆσαι εὐσεβῶς, τῷ φρικτῷ μυστηρίῳ μακάριε,
τῆς αὐτοῦ σωματώσεως,
τῆς Ἀγγέλων εὐκληρίας κατηξιώθης.

(*) Ἦτοι, τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν (ἐὰν ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων δὲν συμπέσῃ,
ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ 26ῃ Δεκεμβρίου (ἐὰν δὲν συμπέσῃ Κυριακῇ μεταξύ 26 καὶ 31 Δεκεμβρίου),
ἑορτῇ Συνάξεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Θεοτοκίον.

Γεννήσασα ὑπερφυῶς, τὸν Δημιουργὸν τῶν ἀπάντων,
δίχα τροπῆς τε καὶ φυρμού, τοῦ Ἀδάμ τὴν οὐσίαν ἐθέωσας,
ὑπερύμνητε Δέσποινα,
ἰλαστήριον τοῦ κόσμου καὶ σωτηρία.

ᾠδὴ η΄. *Λυτρωτὰ τοῦ παντός.*

Εν τῷ οἴκῳ σου ἔχων μακάριε,
ταῖς σεπταῖς σου χερσὶν ἀναγόμενον,
ὃν οὐ χωρεῖ τὰ σύμπαντα, ὡς Θεὸν καὶ Δεσπότην,
δόξης ἀύλου, παρ' αὐτοῦ εἰσεδέξω τὴν ἔλλαμψιν.

Ρήμασί σου ὑπείκων εἰργάζετο,
μετὰ σοῦ ὡσπερ τέκτων ὁ τέλειος,
τὸ ἀτελὲς λαβόμενος, τῆς ἀνθρώπων οὐσίας,
καὶ τὰ ἐν νόμῳ, τελειῶν Ἰωσήφ ὡς Φιλάνθρωπος.

Ατελὲς οἶα νήπιον Ἄγιε,
τὸν παντέλειον Λόγον καὶ Κύριον,
σεπτῶς περιπτυσσόμενος, καὶ καλῶς ἀνατρέφων,
ἐμεγαλύνθης, καὶ σεπταῖς ἐθεώθης προσπτύξεσι.

Θεοτοκίον.

Ερκωθέντα ἀγνῶν ἐξ αἱμάτων σου,
τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι παρέχοντα,
ὁ Ἰωσήφ ὁ Δίκαιος, θεωρήσας Παρθένε,
ἐνθέῳ γλώσση, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε ἀνύμνησε.

ᾠδὴ θ΄. *Λίθος ἀχειρότμητος.*

Ιεροπρεπῶς τὴν ζωὴν σου,
διατελέσας θεοφόρε καὶ πιστῶς Κυρίῳ δουλεύσας,
Οὐ τὸν ἀπόρρητον τόκον ἔβλεψας,
τῆς ὑπὲρ νοῦν μετέσχηκας, καὶ εὐφροσύνης καὶ λαμπρότητος.

Q λβιος ὡς ὄντως ἐδείχθης,
πατήρ κληθεὶς τοῦ γεννηθέντος ἐκ τῆς Παναγίας Παρθένου,
ὄν ἐκδυσώπει Ἰωσήφ πάντιμε,
ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων σου, τὴν παναγίαν μνήμην ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Y φωσον τὸν νοῦν μου Παρθένε,
πρὸς τὴν ἀγάπησιν τὴν θείαν τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως τεχθέντος,
καὶ λάμπρυνόν με φωτὶ τῆς χάριτος,
τὸν ἐν τῷ σκότει Ἀχραντε, τῆς ἀμαρτίας πορευόμενον.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Q Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ, τῆς Θεοτόκου καὶ Ἀγνῆς,
τὸ τῶν Δικαίων κλέος, καὶ πρέσβυς μέγας πρὸς Χριστόν,
τῶν εὐσεβούντων ἀπάντων, μελωδικῶς ἀνυμνεῖσθω.

Θεοτοκίον.

Y περαγία Κόρη, ἡ τὸν Θεὸν σωματικῶς,
ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, τὸν ἀναπλάσαντα ἡμᾶς,
ἐκ πάσης με ἐπηρείας, ἐκλύτρωσαι τοῦ Βελίαρ.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Π αμμάκαρ θεόφρον Ἰωσήφ, Μνήστωρ ἐνθεώτατος,
τῆς Παναγίας Θεόπαιδος, καὶ φύλαξ ἄριστος,
θεία ἐπινεύσει, ἀληθῶς γεγένησαι,
καὶ ταύτην ἀσφαλῶς διετήρησας,
ἕως οὗ Κύριος,
ἐξ αὐτῆς τεχθεὶς ὡς ἄνθρωπος, μετὰ τόκον,
Παρθένον ἐφύλαξε.

Π αμμάκαρ θεόφρον Ἰωσήφ, τόκον τὸν ἀπόρρητον,
τῆς Παναγίας Θεόπαιδος, καὶ ἀκατάληπτον,
ἐν Σπηλαίῳ βλέπων, τὸ μέγα μυστήριον,

τῆς θείας τοῦ Δεσπότης κενώσεως,
μεμυσταγώγησαι,
καὶ προθύμως διηκόνησας, τῷ Τεχθέντι,
ὡσπερ ἄλλος ἄγγελος.

αμμάκαρ θεόφρον Ἰωσήφ, τοῦ ἀμέμπτου βίου σου,
τὴν ἀρετὴν προσηκάμενος, Χριστὸς ὁ Κύριος,
υἱὸς σου ἐκλήθη, καὶ σοὶ ὑπετάσσετο,
ὡς παῖς ἐν Ναζαρέτ καθορώμενος,
ὁ Προαιώνιος.
Ὡ τῆς χάριτος ἧς ἔτυχες, καὶ τῆς δόξης,
τῆς πολλῆς σου ἁγίε!

αμμάκαρ θεόφρον Ἰωσήφ, τὸν ἀσπόρως λάμψαντα,
ἐκ τῆς ἀχράντου Θεόπαιδος, καὶ σέ καλέσαντα,
πατέρα δυσώπει, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
δωρήσασθαι πταισμάτων συγχώρησιν,
τοῖς σέ γεραίρουσι,
καὶ πιστῶς πανηγυρίζουσι, τὴν ἁγίαν,
καὶ φωσφόρον μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

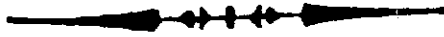

ἦν θεοπρεπῆ σου ζωὴν,
ὡς θυσίαν λογικὴν καὶ ἄμωμον,
ὁ Σωτὴρ προσεδέξατο, Ἰωσήφ μακάριε.
Τούτῳ γὰρ ἀμέμπτως λατρεύων,
τύποις νομικοῖς, ἐν τῷ ἀπορρήτῳ μυστηρίῳ
τῆς πρὸς ἡμᾶς οἰκονομίας αὐτοῦ,
διακονῆσαι προεκρίθης, ὡς ἀθῶος ταῖς χερσί,
καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ κατὰ Δαυὶδ τὸν θεῖον.
Ὅθεν μεγάλως ἔδοξάσθης,
καὶ μειζόνων δωρεῶν ἠξιώθης,
παρὰ τοῦ καλέσαντός σε πατέρα,
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Αὐτὸν ἰκέτευε δεόμεθα,
δωρηθῆναι ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε. . .

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

☆☆☆

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ *Τυπικά*, οἱ *Μακαρισμοί*, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ ἡ στ' ᾠδή.

Ἀπόστολος. Προκείμενον.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἔχοντες τοιαύτην ἐλπίδα. . .

(Ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΑ' ἑβδομάδος).

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. (Ζήτει Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν).

Κοινωνικόν. *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. . .*

Μεγαλυνάριον.

X

αἶροις τῶν Δικαίων ἢ καλλονή,

Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ, τῆς τεκούσης τὸν Ποιητήν.

Χαίροις ἀντιλήπτωρ, τῶν σὲ παρακαλούντων,

καὶ πρὸς Χριστὸν μεσίτης, ἡμῶν θερμότατος.

Δίστιχον.

Μνήστωρ Ἰωσήφ, τὸν δε τὸν ὕμνον δέξαι,

“Ὅν σοι Γεράσιμος ἐξύφανε πόθω.

